

Publicerad 2013-04-25 19:36 av ibish

När isarna smälte som du och K.

Det var vinden som strök dig medhårs,
och fick K. att tappa modet.
När ni två hade tagit varandra på sängen,
kunde han inte låta bli att tänka på
sin djupa rädsla för rymden.
Det svarta hålet med de svarta hålen.

Älven hade länge gått vid hans sida,
slingrandes som tvivlet och de tidiga gryningarna.
Det var nära nog Ks. bästa vår på flera år,
men inte ens maj hade sett det komma.
Evigheten är en lång tid, sa du.
Den tar slut oväntat fort, tänkte han.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren ibish med Poeter.se id #4599 innehar upphovsrätten